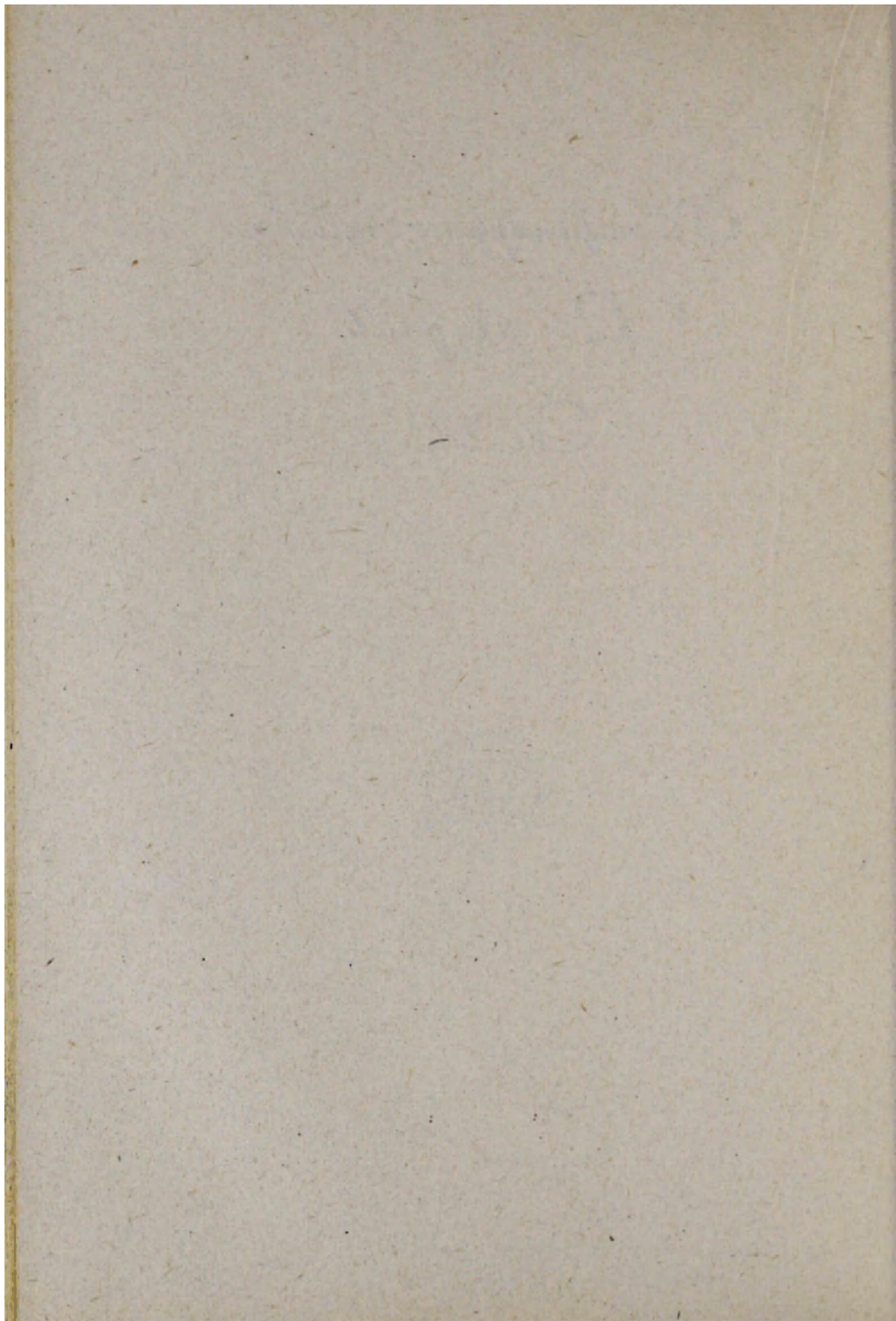

Տանգարաթրոյ Յովնէտը

Բառարան

Յունէտը

ՄԱՆՈԹԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

1. ԼՈՒՍ ՈՒ ՄՈՒԹ ԱՇԽԱՐՔ

(էջ 9)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին, բնակիչ Սեդրակ Մանուկյանը: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. Թիֆլիսում: Անացողի մասին տես Ճ 53 ծանոթագրությունը:

Հեքիաթի դրաման բնադիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 5654—5683:

2. ԹԱԳԱՎՈՐԻ ՊՋՏԻԿ ՏՂԱՆ

(էջ 14)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Սալըկան գյուղի նախկին, բնակիչ 24-ամյա Մարտիրոս Գևորգյանը: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1916 թ. Կիևտրվարի 3-ին Թիֆլիսում:

Հեքիաթի դրաման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 3312—3363:

3. ՄԱՐԴԱԿՆՐ ՊԱՌԱՎ

(էջ 22)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ, 30-ամյա, անգրագետ, վաճառ Պողոսյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը, 1915 թ. հոկտեմբերի 14-ին Կարաբլիխայում:

Հեքիաթի դրաման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 1450—1489:

4. ԹԱԳԱՎՈՐԻ ԻՐԵՔ ՏՂԵԿՆԵՐ

(էջ 29)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Զիարեթ գյուղի նախկին բնակիչ, Հայկ Միքայելյանը, 33 տարեկան, կիսագրագետ, մինչև առաջին համաշխարհային պատերազմը 7 տարի ապրել է Երուսաղեմում և Կովկասում: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1916 թ. Կիևտրվարի 4-ին Թիֆլիսում:

Հեքիաթի դրաման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 4592—4659:

5. ԲԱՋԱՆՑ ԹԱԳԱՎՈՐԻ ՏՂՈՒ՝ ՈՒՍՈՒՑ ՁԵԼԵՊՈՒ ՀԵՔԻԱՔ

(էջ 40)

Ասացողն անհայտ է:

Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը և ի թիվս այլ պատմաազգագրական, բանահյուսական նյութերի 1914 թ. ներկայացրել Իզմիրյան մրցանակի «Նշխարք Տարոնո» խորագրով (Գ տետրակ, էջ 806—824):

Տպագրվում է ըստ «Սիոն» ամսագրի հրատարակած բնագրի, աննշան փոփոխություններով (Սիոն, 1968, № 9—12, էջ 439—445):

6. ՓԻՐ-ՎԱԼԻՆ

(էջ 50)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո գաղտի Արտսնք գյուղի նախկին բնակիչ, 45-ամյա Հոհան Բարոնդի Տոնապետյանը, զբաղմունքով հողագործ, պանդրխտում է առաջին անգամ: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 9-ին Ալեքսանդրապոլում (լենինական):

Հեքիաթի զբառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI 4324—4373:

7. ԹՈՒՐ Ի ԹԱՄ ԹԱԳԱՎՈՐԻ ՀԵՔԻԱՔ

(էջ 58)

Ասացողն անհայտ է:

Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1914 թ. և ի թիվս այլ պատմաազգագրական և բանահյուսական նյութերի, «Նշխարք Տարոնո» խորագրով ներկայացրել Իզմիրյան մրցանակի («Նշխարք Տարոնո», տետր է, էջ 758—792):

Հեքիաթի վերջում փակագծերի մեջ կա հետևյալ նշումը. «Թուր ի Թամ կըսեն Հայոց Թորգոմ Թազավորն է եղել»:

Տպագրվում է ըստ «Սիոն» ամսագրի հրատարակած բնագրի, աննշան փոփոխություններով («Սիոն», 1968, № 8, էջ 355—365):

8. ԱՀՄԱՍ ՈՒ ՄԱՀՄԱՍ

(էջ 74)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի նախկին բնակիչ, 30-ամյա, անգրագետ Վահան Պողոսյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 12-ին Կարաբիլիսայում:

Հեքիաթի զբառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ FAI: 1346—1449:

9. Շ Ա Ղ Ա Դ Ե Ն

(էջ 91)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո Վերին թաղի նախկին բնակիչ, 70-տարեկան, արհեստով պայտառագործ, անգրագետ Բարսեղ Ռաշոյանը: Գրի է առել նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 19-ին Երևան քաղաքում:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Հալայանի ֆոնդ, FAI: 0742—0815:

10. ԹԱԳԱՎՈՐԻ ԽՈՒ ՓԵԱՆՆ

(էջ 102)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Ձորո թաղի նախկին բնակիչ, արհեստով կոշկակար, 40-ամյա Տիգրան Խալալյանը: Գրի է առել նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 29-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Հալայանի ֆոնդ, FAI 1586—1623:

11. ՁԻՈՒ ՔՈՒՌԱԿ

(էջ 108)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Ձորո թաղի նախկին բնակիչ, 50-ամյա Սոֆյա Թութելյանը: Գրի է առել նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 5-ին Ալեքսանդրապոլում:

Ասացողը պանդխտում է առաջին անգամ, սակայն 20 տարի ապրել է Մանազկերտում:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Հալայանի ֆոնդ, FAI: 1816—1859:

12. ԺՆՃՂՈՒԿ ԱԽՁԻԿ

(էջ 115)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո նախկին բնակիչ Մարտիրոս Գևորգյանը: Գրի է առել Սենեքերիմ Շալճյանը 1916 թ. փետրվարի 5-ին Բիֆլիսում:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Հալայանի ֆոնդ, FAI: 0088—0113:

13. Օ Խ Ե Շ

(էջ 119)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Ջիարեթ գյուղի նախկին բնակիչ, անգրագետ, գրադոնորով հողագործ Մելիք Խուրշուդ Նորատունկյանը, որը, ըստ բանահավաքի, պանդխտում է առաջին անգամ: Գրի է առել նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 5-ին Երևանում:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Հալայանի ֆոնդ, FAI: 4798—4867:

14. ՀՆԴՈՒ ՑԱՄԱՆՈՒ ԹԱԳԱՎՈՐԻ ԱԽՁԻԿՆԵՐ

(էշ 130)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո Զորոթ թաղեցի, 50-ամյա, անգրագետ, Սոֆյա Թովթեկյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 6-ին Ալեքսանդրապոլում:

Ասացողի մասին տես Յ 11 ծանոթագրությունը:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 1962—2013:

15. ԽԵԼԱՑԻ ԱԽՁԻԿ

(էշ 139)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Սալըկան գյուղի Նախկին բնակիչ 24-ամյա Մարտիրոս Գևորգյանը: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1916 թ. փետրվարի 3-ին Թիֆլիսում:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 3364—3417:

16. ՊԻՊՈՒԼ ՀԱԶԱՐՈՒ ՀԵՔԻԱԹ

(էշ 147)

Ասացողն անհայտ է:

Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը և, ի թիվս այլ պատմաազգագրական և բանահյուսական նյութերի, 1914 թ. ներկայացրել Իզմիրյան մրցանակի Վեշխարթ Տարոնոս խորագրով (Գ. տետրակ, էշ 792—806):

Տպագրվում է ըստ «Սիոն» ամսագրի հրատարակած բնագրի, աննշան հոսիոսություններով («Սիոն», 1968, № 9—12, էշ 435—439):

17. ԽԱԶ ԱԽՁԻԿ

(էշ 154)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո Վերին թաղի Նախկին բնակիչ 20-ամյա անգրագետ նուրո Վահանյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 19-ին Երևանում:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ FAI: 0816—0861:

18. Բ Ո Ր Ե Ջ

(էշ 161)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Սալըկան գյուղի Նախկին բնակիչ 24-ամյա Մարտիրոս Գևորգյանը: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1916 թ. փետրվարի 2-ին Թիֆլիսում:

Սալըկան գյուղը գտնվում է, ըստ բանահավաքի, Մշո ս. Կարապետ վանքից 3 ժամվա հեռավորության վրա: Սալըկանցիք լավ հայերեն չգիտեն, ընդհանրապես խոսում են

որդերեն: Ասացող Մարտիրոս Գևորգյանը անգրագետ է, արհեստով խոհարար, 5 տարի նշել է պանդուխտ, ապրել է Քղիում, էրզրումում, 2 տարի որպես կամավոր ծառայել է Ղարսում:

Հեթաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Կ. Լալայանի ֆոնդ, FAI, 3418—3529:

19. ԻՐԱՔ ՀԱՎԱԿԻԹ

(էջ 178)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ, 30 տարեկան, անգրագետ, արհեստով կոշկակար Միհրան Մարտիրոսյանը: Գրի է ստեղծել նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 17-ին Երևանում:

Մ. Մարտիրոսյանը, ըստ բանահավաքի, 6 տարի ապրել է Ռուսաստանում, Բուլղարիայում:

Հեթաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Կ. Լալայանի ֆոնդ, FAI, 2430—2465:

20. ՍԱՄԵԼ ԹԱԳԱՎՈՐԻ ՏՂԱՆԵՐ

(էջ 183)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի բնակիչ Սևդրակ Մանուկյանը: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 սեպտեմբերին Թիֆլիսում: Ասացողի մասին տեղեկությունները տես Ձեռնոթագրություն:

Հեթաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Կ. Լալայանի ֆոնդ, FAI, 5684—5707:

21. ԽԱՍՄԵ ՆԵՃԸՐՎԱՆ

(էջ 188)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Սևդրակ Մանուկյանը: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. սեպտեմբերին Թիֆլիսում: Ասացողի մասին տեղեկությունները տես Ձեռնոթագրություն:

Հեթաթի գրառման բնագիրը պահպանվում է ԲԱ, Կ. Լալայանի ֆոնդ, FAI, 5708—5755:

22. ԱՃՈՒՃ-ՄԱՃՈՒՃ

(էջ 197)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի նախկին բնակիչ, 38 տարեկան, անգրագետ, մսագործ Մանուկ Աբրահամի Խտլիֆյանը: Գրի է առել Կ. Լալայանը 1915 թ. հոկտեմբերի 12-ին Մեծ Ղարաբեղիսա գյուղում:

Ասացողը հեթաթը սովորել է իր մորից, որը եղել է բնիկ Մուշ քաղաքից:

Հեթաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Կ. Լալայանի ֆոնդ, FAI 0270—0289:

23. Խ Ո Խ Ի

(էջ 200)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Սիսակ Սահակյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 28-ին, Ալեքսանդրապոլում (Լենինական):

Ասացողը, ըստ բանահավաքի, 20 տարեկան է, զբաղմունքով երկրագործ, ունի գյուղական վարժարանի կրթություն, պանդխտում է առաջին անգամ:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 6272—6347,

24. ՇԱՀ-ՄԱՐԱՆ

(էջ 212)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Աբրահամ Հակոբյանը, 45 տարեկան, անգրագետ, զբաղմունքով երկրագործ, 12 տարի պանդխտել է Կովկաս: Գրի է առել Սենեքերիմ Շալսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 4-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 6518—6595,

25. Կ Ի Ս Տ Ո

(էջ 223)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Սիսակ Սահակյանը: Գրի է առել Սենեքերիմ Շալսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 28-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 6596—6623,

26. ԸՄԸՐԻՆ ՏԻՐԻԿՎԱՆ

(էջ 227)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Սեդրակ Հակոբյանը. 25 տարեկան, անգրագետ, երկրագործ: Գրի է առել Ե. Լալայանը Ալեքսանդրապոլում 1915 թ. հոկտեմբերի 29-ին:

Գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ FAI: 6732—6797,

27. Օ Խ Ո՛ Շ

(էջ 236)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Սեդրակ Մանուկյանը: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. սեպտեմբերին Թիֆլիսում: Ասացողի մասին տե՛ս № 53 ծանոթագրությունը:

Գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 5756—5773,

28. ԳԱՌՆՈՒԿ ԱԽԲԵՐ

(էջ 239)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Բոստաբյանդ գյուղի նախկին բնակիչ 45-ամյա, անգրագետ Ջուհոն Հըրոյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերին Կարաբիլիսայում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI. 3640—3659:

29. Զ Ը Հ Ո Ւ Դ

(էջ 242)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ, 17 տարեկան, զբաղմունքով երկրագործ, գյուղական ուսումնարանի կրթության մար Մուրադ Աբրահամյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 31-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ FAI. 6624—6703:

30. ԽԱՍԻՆՃԱ ԲԱՍՄԱՋԻ

(էջ 254)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Ս. Մարինե թաղի նախկին բնակիչ 55-ամյա Մկրտիչ Օսկանյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 22-ին Ալեքսանդրապոլում:

Ասացողը 20 տարի է բնակվում է Կոփում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI. 3204—3277:

31. ՄԵՌԵԼԻ ՀՈԳԻՆ

(էջ 256)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Արտոնք գյուղի նախկին բնակիչ 45-ամյա Հոհան Բարսեղի Տոնապետյանը: զբաղմունքով հողագործ, անգրագետ, պանդխտում է առաջին անգամ: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 9-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI. 4294—4323:

32. ԹԱԳԱՎՈՐԻ ԾՈՒՌ ՓԻՍՏԵՆ

(էջ 271)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Զիարեթ գյուղի նախկին բնակիչ, 45-ամյա Սեդրակ Տոնապետյանը, որն ըստ բանահավաքի, երկար տարիներ բնակվել է Աթենքում, Պոլսում, Կարթինում: Գրի է առել Սենեքերիմ Շալճյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 7-ին Երևանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI. 4868—4899:

33. Ա Կ Ո Ր

(էջ 276)

Տպագրվում է առաջին անգամ, Պատմել է Մշո ղաղտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Սեդրակ Մանուկյանը, Ասացողի մասին տե՛ս № 53 ծանոթագրությունը: Գրի է առել Երվանդ Պեղադյանը 1915 թ. սեպտեմբերի 26-ին Թիֆլիսում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 5856—5891:

34. ՀԵՔԻԱԹ ԱՆՈՏՔ ՄԱՐԴՈՒՆ

(էջ 282)

Տպագրվում է առաջին անգամ, Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ, 55-ամյա Գասպար Զուստյանը, Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 17-ին Կարտլիխայում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 1536—1585:

35. Կ Ի Կ Ո

(էջ 290)

Տպագրվում է առաջին անգամ, Պատմել է Մշո Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Սմբատ Սեդրակյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 1-ին Թիֆլիսում, Գրի է առել Մարտիրոս Տապադյանը:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 6238—6271:

36. ՍԱՊՐ ՍԱԼԱՄԱԹ

(էջ 295)

Տպագրվում է առաջին անգամ, Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ, 60-ամյա, անգրագետ, եղիսաբեթ Մելիքյանը, Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 1-ին Երևանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 2600—2631:

37. ԶՈՐԱՆ ԹԱԳԱՎՈՐ

(էջ 300)

Տպագրվում է առաջին անգամ, Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ 60-ամյա, անգրագետ եղիսաբեթ Մելիքյանը, ըստ բանահավաքի Ե. Մելիքյանը 15 տարի ապրել է Ալաշկերտում, Կովկաս է պանդխտում առաջին անգամ, Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 1-ին Երևանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 2492—2565:

38. ԹԱԳԱՎՈՐԻ ԿՈՒՐԻՍԱՄ ԱԽՁԻԿ

(էջ 312)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Զիարեթ դուռի նախկին բնակիչ Սմրատ Նորաառնկյանը: Գրի է առել Սենեքերիմ Շալճյանը 1916 թ. փետրվարի 2-ին Ռիֆլիսում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 4538—4553:

39. ՀԵՔԻԱԹ ՔԻՇՄԻՇ-ԽԱԹՈՒՆԻ ԱԽՁԿԱՆ

(էջ 315)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ 20-ամյա Սիսակ Սահակյանը, որը ունի գյուղական վարժարանի կրթություն, զբաղմունքով երկրագործ է և առաջին անգամ է պանդխտում: Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 2-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 6404—6471:

40. ԱՆԴԱՄԱԼՈՒԾ

(էջ 325)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ, 60-ամյա Եղիսաբեթ Մելիքյանը: Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 1-ին Երևանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 2566—2599:

41. ԶԸՄՇԻՏ ՈՒ ՌԱՇԻՏ*

(էջ 331)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո Զորո թաղի նախկին բնակիչ, 14-ամյա, անգրագետ Սամսոն Մելքոնյանը: Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 15-ին Կարաքիլիսայում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 1490—1535:

42. ՀՈՒՔՄ Ի ԽԱՐԱԽՈՒՇ

(էջ 338)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ 40-ամյա, արհեստով կոշկակար, անգրագետ, Տիգրան Խալալյանը: Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 2-ին Ալեքսանդրապոլում:

Ասացողը պանդխտում է առաջին անգամ:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 1624—1663:

* Ունի նաև «Ջըմշիտ ու Զանփուլատ» վերնագիրը (Ծ. Կ.):

43. ՅԱՅԼԻ ԿԱՐՄՈՒՆՋ

(էջ 345)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ, զրադմունքով փերեզակ, 45-ամյա նաղար խալայանը: Գրի է առել նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 2-ին Ալեքսանդրապոլում:

Ասացողը պանդխտում է առաջին անգամ:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI, 1716—1775:

44. ՍԱՏԱՅ ԽԱՆՈՒՄ

(էջ 354)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ, 50-ամյա, անգրագետ, Սոֆյա Թուֆեյլյանը: Գրի է առել նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 2-ին Ալեքսանդրապոլում:

Ասացողը երբեք չի պանդխտել:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI, 1664—1715:

45. ՏԵՍՓՈՎ ՓՈՒՐՆ ՈՒ ԱԽԲԵՐ

(էջ 362)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ, 50 տարեկան, անգրագետ, Սոֆյա Թուֆեյլյանը: Գրի է առել նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 5-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI, 1776—1815:

46. ԵՍ ԱՍՏԾՈՒ ՕՂՈՐՄՈՒԹԵՆ ԿՀՂՈՒՋԻՄ

(էջ 368)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ Եզիսարեթ Մելիքյանը, 60 տարեկան, անգրագետ, պանդխտում է առաջին անգամ, 15 տարի ապրել է Ալաշկերտում: Գրի է առել նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 17-ին Երևանում:

Հեթիաթի գրառման բնագիրը պահվում է, ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI, 2320—2359:

47. ՄԵՇԱՄԻՏ ԹԱԳԱՎՈՐ

(էջ 375)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Զիարեթ գյուղի նախկին բնակիչ Սեդրակ Տոնապետյանը: Գրի է առել նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 4-ին Երևանում:

Ըստ բանահավաքի ասացողը 45 տարեկան է, զբաղմունքով հողագործ, անգրագետ, 4 տարի բնակվել է Պոլսում և Աթենքում, Տարոնից փախել է 1915 թ. կոտորածների ժամանակ:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 4660—4681:

48. ՀԵՔԻԱԹ ՏՈՒՎԱԹ-ՏՈՒՇԿՈՒՆԻ, ԾԱՐԴՈՒ ՄԸ ՈՒ ՓԱՇԱՑԻ ՍԸ

(էջ 379)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ 38-ամյա, անգրագետ Տիգրան Մելիքյանը, որը, ըստ բանահավաքի, 15 տարի ապրել է Ալաշկերտում: Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 17-ին Սրեանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 2360—2429:

49. ԴԱՏԱԾԱՀՐՈՒՄ ՏՂԵՆ ՈՐՆ Է

(էջ 388)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Հոհան Բարսեղի Տոնապետյանը, Մշո դաշտի Արտոնք գյուղի նախկին բնակիչ, 45 տարեկան, անգրագետ, զբաղմունքով հողագործ, պանդխտում է առաջին անգամ: Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 10-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 4416—4463:

50. Ա Լ Ե Ք Ս Ի

(էջ 395)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Աբրահամ Հակոբյանը, անգրագետ, 45 տարեկան, նախկինում 12 տարի ապրել է Կովկասում: Գրի է առել Սենեքերիմ Շալճյանը 1915 թ. նոյեմբերի 5-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 6704—6731:

51. ՈՍԿԵՐՁՈՒ ԱՇԿԵՐՏ*

(էջ 400)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Արտոնք գյուղի նախկին բնակիչ, 45-ամյա Հոհան Բարսեղի Տոնապետյանը, զբաղմունքով հողագործ: Պանդխտում է առաջին անգամ: Գրի է առել Նաղարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 10-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 4374—4415:

* Ունի նաև «Օսկերչու մշակ» վերնագիրը (Մ. Կ.):

52. Զ Ո Ւ Լ Հ Ա Կ

(էջ 407)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի նախկին բնակիչ, անգրագետ, 38-ամյա, գրադմունքով մսավաճառ Մանուկ Աբրահամի խալիֆյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 13-ին Մեծ Ղարաքիլիսա գյուղում: Գրի է առել Ե. Լալայանը:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 0222—0245:

53. ՔՍԼԱՆ ՈՒ ՓԽԶՈՆ

(էջ 410)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Վարդենիս գյուղի նախկին բնակիչ Սեդրակ Մանուկյանը, 24 տարեկան, անգրագետ, հեքիաթ ասել սովորել է իրենց գյուղում, «օղաներու մեջ» գյուղի հին հեքիաթ ասացողներից: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1915 թ. սեպտեմբերի 22-ին Թիֆլիսում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 5622—5653:

54. ԻՐԵԿ ԱԽԲԸՐՆԵՐ

(էջ 416)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ 40-ամյա Տիգրան Մելիքյանը, որը ըստ բանահավաքի, անգրագետ է, 15 տարի ապրել է Ալաշկերտում: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 30-ին Երևանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 2466—2491:

55. ՏԵՐՏԵՐԻ ՏՂԵՆ

(էջ 421)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ 60-ամյա, անգրագետ Եղիսարեթ Մելիքյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 17-ին Երևանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 2290—2319:

56. Գ Ո Ն Զ Ո Ն

(էջ 426)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Զորո թաղի նախկին բնակիչ Սեդրակ Սարգսյանը, 45 տարեկան, գրագետ, Պոլսում ապրել է 2 տարի: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 5-ին Երևանում:

Ս. Սարգսյանը, ըստ բանահավաքի, Կովկաս է գաղթում առաջին անգամ,
Հեթաժի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 2632—
2651:

57. Թ Ո Ւ Ճ Ր Ի Տ Ղ Ե Ն

(էջ 429)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի նախկին բնակիչ, 26-ամյա
կիսագրագետ Վահան Հովհաննիսյանը: Գրի է առել Արտաշես Բարսեղյանը 1916 թ.
հունվարի 17-ին Թիֆլիսում:

Ըստ բանահավաքի, ասացողը մի քանի տարի է, ինչ ապրում է Թիֆլիսում, այդ
պատճառով լեզուն որոշ լափով ազդված է: Եղել է կամավոր զինվոր:

Հեթաժի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 0370—
0417:

58. ՀԵՔԻԱԹ ԱՀՄԱՏ ԽՈՋԻ, ՀԱՍՈՅԵ ՏՈՒՏԻ ԵՎ
ԼՈՌՎԱ ՀԱՄՋԱ ՓԵՀԼԻՎԱՆԻ

(էջ 436)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո Վերին թաղի բնակիչ Սալվի Մար-
տիրոսյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը: Ասացողը բանահավաքի մայրն է,
60 տարեկան, անգրագետ:

Հեթաժի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 0000—
0087:

59. ՊԱՂԴԴՌՈՒ ԽԱԼԻՖՆՆ

(էջ 452)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Արտոնք գյուղի նախկին
բնակիչ Հոհան Բարսեղի Տոնապետյանը, 45 տարեկան, անգրագետ, զբաղմունքով հո-
ղագործ, պանդխտում է առաջին անգամ: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ.
նոյեմբերին Ալեքսանդրապոլում:

Հեթաժի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 4464—4503:

60. ՄՈՒԽՍԻՆ ՈՒ ՅԱՀՈՒԴԻՆ

(էջ 459)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի ձիերաշեն թաղի նախկին
բնակիչ Բըղո Ավագյանը, արհեստով ոսկերիչ, 46 տարեկան, անգրագետ, առաջին ան-
գամ է պանդխտում: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1916 թ. փետրվարի 13-ին
Թիֆլիսում:

Հեթաժի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 3150—
3195:

61. Է Խ Բ Ա Ջ

(էջ 466)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի սուրբ Մարինե թաղի նախնական, 55 տարեկան Մկրտիչ Օսկանյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 22-ին, Ալեքսանդրապոլում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Հալայանի ֆոնդ, FAI: 3278—3311,

62. ԽԱՐԻՐՆ ՈՒ ԴԱՐՎԵՇ

(էջ 471)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մուշ քաղաքի Ճիկբաշեն թաղի նախնական, 40-ամյա, անգրագետ, երգիչ, զբաղմունքով սրճարար Գասպար Ավագյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. նոյեմբերի 27-ին Երևանում:

Հստ բանահավաքի Գ. Ավագյանը գաղթել է իր ծննդավայրից և ապրել Ամերիկայում, Ռուսաստանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Հալայանի ֆոնդ, FAI: 3072—3103,

63. ՇԱՆ ԼԱԿՈՏ ԲԵՐՈՂ ՊԱՌԱՎ

(էջ 476)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Զիարեթ գյուղի նախնական, 50 տարեկան, անգրագետ, զբաղմունքով հողագործ Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 8-ին Երևանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Հալայանի ֆոնդ, FAI: 4900—4923,

64. ԶԱՆԿՆԻ ԱԽՁԻԿ ԱԶՔ ԹԱԼՈՂ ՏՂԵՆ

(էջ 480)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Զիարեթ գյուղի նախնական Սեդրակ Տոնապետյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 4-ին Երևանում:

Հեքիաթի գրառման բնագիրը պահվում է ԲԱ, Ե. Հալայանի ֆոնդ, FAI: 4732—4753:

65. ԱՐԸՅ ՏՂԵՆ

(էջ 483)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի Զիարեթ գյուղի նախնական, 45-ամյա, անգրագետ, զբաղմունքով հողագործ Սեդրակ Տոնապետյանը: Գրի է առել Նազարեթ Մարտիրոսյանը 1915 թ. դեկտեմբերի 4-ին Երևանում:

Հեթաթի գրառման բնագիրը պահվում է ՔԱ, Ծ. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 4778—
4797.

66. Խ Ը Շ Կ Ո Կ Ն

(էշ 486)

Տպագրվում է առաջին անգամ: Պատմել է Մշո դաշտի վարդենիս գյուղի նախկին
պրնակիչ 25-ամյա, զբաղմունքով երկրագործ, Մխսակ Սահակյանը: Գրի է առել Սենե-
քերիմ Շալճյանը 1915 թ. հոկտեմբերի 29-ին Ալեքսանդրապոլում:

Հեթաթի գրառման բնագիրը պահվում է ՔԱ, Ծ. Լալայանի ֆոնդ, FAI: 6472—
6517.